

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octomvrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Ardealul cine-l apără?

I.

Întrebarea aceasta nu noi o punem: o găsim pusă și discutată în coloanele diarului „K o l o z s v á r“, organul partidului guvernamental din Ardeal.

După experiențele, pe care le-am făcut cu toții în timpul celor din urmă câteva decenii, e cel puțin explicabilă lipsa de încredere, cu care noi Românii, Sașii și Maghiarii ne întimpinăm unii pe alții până chiar și în relațiunile noastre private.

Nu ne-am făcut nici odată iluziunea, că prin câteva articole de diar vom pute să creăm legăturile de încredere, care n'au existat nici odată în gradul, în care ar trebui să existe: soarta comună și miseriile comune ele singure ne vor silii să punem umăr la umăr și, luptând împreună pentru apărarea intereselor noastre comune, ne vom deprinde a avea încredere unii într'alții.

Nu e cu toate aceste mai puțin adevărat, că un cuvânt sincer rostit ați și altul rostit mâne pot să pregătească apropierea, înțelegerea și bunele relațiuni.

Aceasta ne-a îndemnat să dăm expresiune mirării, de care ne-am simțit cu prinși, vedând în coloanele diarului „K r o n s t ä d t e r Z e i t u n g“ alternativa, în fața căreia îi cred unii dintre concetățenii nostri puși pe Sașii din Ardeal.

Nu există, — am șis, — și nu poate exista alternativa aceasta.

„Kronstädter Zeitung“ stăruie cu toate aceste asupra ei.

E foarte adevărat, — ne dăce într'un articol intitulat „Românii și Sașii“, — că un Ardeal autonom ne-ar oferi nouă Sașilor cea mai mare garanție de existență națională și de aceea la timpul cuvenit majoritatea Sașilor numai cu inima grea s'a pronunțat pentru unirea Ardealului cu Ungaria și numai punându-și credința în promisiunile sfinte ale oamenilor de stat maghiari atunci hotărâtori ca Deak, Eötvös, Tréfort s. a. și cu garantarea legală a condițiunilor fundamentale ale existenței noastre naționale. Conducătorii de atunci ai Sașilor nu puteau se prevadă, că aceste promisiuni sfinte atât de în curând vor fi călcate și că atât de pe neașteptate se va trece preste garanțiile legale. Dar' unirea Ardealului cu Ungaria este de facto realităată și o restabilire a autonomiei Ardealului nu se prea poate spera. Dacă vre-odată ea va fi întru câțva în perspectivă, noi Sașii de sigur că nu ne vom opune contra ei.

Dar' aceste sunt visuri pentru viitor, ear' noi trebuie se contăm cu stările de lucruri actuale, care după toate prevederile vor mai dura încă mult timp. În mijlocul acestora, în adevăr, am găsi într'un stat ungar puternic și consolidat garanția existenței noastre naționale, dacă el ar renunța la tendințele de maghiarizare, dar' și numai atunci. Un stat ungar tolerant în ceea-ce privește naționalitatea, tocmai având caracter poliglot, ar garanta existența și dezvoltarea națională a deosebitelor naționalități, adevă și a Sașilor. Într'un asemenea stat n'am avé să ne temem nici de românizare.

De românizare n'am avé deci, fără îndoială, să ne temem decât atunci, dacă în urma unor împregiurări neprevăzute și incalculabile Ardealul s'ar uni vre-odată cu România. Nu ne trece prin gând să afirmăm, că Românii nisie spre o asemenea unire cu România a Ardealului și a părților locuite de Românii din Ungaria; nu poate însă nimeni să se îndoiască, că, amărâți până la extrem de politica de maghia-

risare a Maghiarilor, ei ar saluta cu bucurie o asemenea unire.

Și este oare o asemenea schimbare a lucrurilor pusă cu totul afară din cercul lucrurilor posibile? Ea ar sta din destul afară de cercul lucrurilor posibile, dacă guvernul ungar și societatea maghiară, aducându-și aminte de povăța „marelui înțelept“, ar nisl și s'ar și pricepe să le facă naționalităților nemaghiare stările de lucruri plăcute și să-i dea astfel Ungariei în lăuntru unirea și în afară tăria. Vedem însă, că guvernul și maghiarimea fac tocmai contrarul și prin nesocotita lor politică de maghiarizare amăresc numai naționalitățile și 'și-le înstreinează cu desvârșire. În asemenea împregiurări nu poate fi vorba de o putere în afară, și un rășboiu nenorocit, — de care soarta se ne terească, — ar răsturna Ungaria. Ceea-ce ar urma apoi — nu poate se prevadă nimeni; ne putem cu toate aceste închipui constelațiuni, în urma cărora Ardealul s'ar desface de către Ungaria și s'ar uni cu România. Ear' în cazul acesta cu anevoie se vor fi simțind Românii îndemnați a procedea față cu Maghiarii și cu Sașii din Ardeal mai cruțător de cum proced acum Maghiarii față cu Românii și Sașii.

Aceasta nu poate se fie în interesul Sașilor și de aceea luptăm pentru egala îndreptățire a tuturor naționalităților din Ungaria, pentru-ca patria noastră, unită în lăuntru și tare în afară, să poată ține pept cu toate pericolele. Dacă ar fi ca lupta noastră să fie zadarnică, atunci noi Sașii sîntem dați peirii și atunci poate se ne fie indiferent, dacă noi ori nepoții nostri vom fi maghiarisați ori românisați.

Lămurit și desghețat!

Mai lămurit însă și mai desghețat răspund guvernamentali dela „K o l o z s v á r“ în articolul intitulat „Să ne apropiem“, publicat în numărul dela 18 l. c.

Într'un rășboiu cu Rusia, — dăce ei, — monarhia noastră fără îndoială va fi atăcată despre Galiția de masele principale ale puterii armate inimice, pe când noi, de aici din părțile ardelen, — considerând îndoitele greutăți, de teren dela hotarele sâcuiesci și apoi dela munții Gurghiuului, precum și lipsa de atingere directă cu Rusia, — vom pute să privim din destul de liniștiți evenimentele.

Nici că rămân pentru apărarea acestei țării de stânci mai mult ca 50—60 mii de oameni.

Și dacă prin rămânerea la putere a partidului Brătianu va fi asigurată și pentru mai departe atitudinea amicală de acum a României, ceea-ce și sperăm, va fi destulă această garnisoană, căreia gloatele de Săcu i vor da un sprigin puternic.

proverbială, nimeni nu-l întrecea în toată țeara, măcar în Corsica tot omul e cu drept cuvânt arcaș. El nimerea sigur la o depărtare de 150 de pași. Noaptea scia Mateo purta tot așa de bine arma ca și ziua; 'mi-au povestit de dînsul o întâmplare, pe care numai acei, cari au călătorit prin Corsica, numai aceia pot s'o creadă, căci ei știu ce bun măiestru al armei e Corsicanul pe lumea lui! Da, spun oameni, că la depărtare de optzeci de pași au pus înaintea lui Mateo un transparent și în dosul acestuia o lumină aprinsă, căci era noapte, și spun, că Mateo a țintit, a lovit lumina și a stins-o, apoi prin întunecul nopții a țintit de nou și a lovit transparentul, fără de a-l vedea cât de puțin: el a știut cât de sus se țină pușca și în care direcțiune se lovească. Așa era de destoinic!

Prin un talent așa de supra-ordinar 'și-a câștigat Mateo renume în Corsica; se spunea despre dînsul, că ar fi tot așa de bun prietin, pe cât de periculos dușman. De altcum el era blând om, și cu toți locuitorii din Porto-Vechio trăia bine. Nevastă-sa, Giuseppa, 'i-a născut mai întâiu trei fete, din care cauză Mateo umbla tot mănios, mai târziu 'i-a născut un fecior, pe care 'l-au numit Fortunato; el era speranța familiei și bucuria casei, moștenitorul numelui Falcone. Fetele erau aședate bine; tata lor, Mateo, putea ori-când se conțeze la carabinele și pumnalele ginerilor sei. Feciorul Fortunato era numai de zece ani, dar' trada mare talent.

Ce se va întâmpla însă atunci, dacă va începe a se simți și în România efectul banilor rusesci și dacă opozițiunea unită ar isbuti să pună mâna pe putere?

Cu o siguranță necondiționată putem se spunem, că iluziunile șoviniste ar rășbi preste judecata calmă și am avé să ne întâlnim la hotarele noastre sudice cu puterea armată română ca cu un factor, care nu ne mai este amical.

La hotarele sudice, — dăcem, — căci despre rășărit gloatele unite și patriotice ale Săcuilor sunt un zid tare contra ori-și-cărei invasiuni, pe când spre miază-zi trecătorile dela Brașov și dela Sibiu nu numai corespund cu divisiunile de armată română I. și II. staționate la Craiova și la București, dar' ele singure deschid drum de înaintare strategică spre văile centrale ale țerii noastre și de aici spre dosul armatei principale din Galiția.

Țeara Bârsei și valea Sibiului sunt pământ bogat pentru rechisițiuni de alimente; e loc potrivit pentru bivouacuri; după hotare nu mai pun nici o piedecă de teren invasiunii; nu este apărata de o gardă națională ca cea sâcuiescă.

Puterea armată mai sus amintită, mai ales honveșime, va găsi oare din partea poporațiunii sprijin binevoitor, de care chiar și în alte casuri și cu atât mai vârtos în cazul acesta, comanda cu anevoie se va pute lipsi?

Mica noastră putere de apărare, pe lungă numărul ei mic, va trebui să fie gata de osteneți uriașe, pentru marșuri făcute de ici până colo, și dacă în asemenea împregiurări nu putem se ne servim de un binevoitor material de spionagiu, e pierdut jumătate din noroc.

Credem că Săsimea, prevădând fatalul ei viitor propriu, dar' aducându-și aminte și de trecutul ei eroic, când ordinul ei de cavaleri și breslele ei purtau steaguri, va sări cu toată hotărârea luptei pentru viață și moarte întru apărarea propriului pământ, propriei case, propriei familii.

Și aici e punctul de mănecare, din care vom se tragem consecvențele pentru țeara noastră.

Nu e sigur, că astfel se va petrece complicațiunea dălei de mănecă; nici afirmăm, că așa e probabil: dar' există aceasta ca puțință, și dacă puțință există, trebuie se ne tragem de cu timp seamă cu concetățenii nostri sași.

Scim, ce-i drept, că în timpul politicii germane-austro-ungare Sașii nu pot servi decât politica, pe care o servește și națiunea germană ea însăși; scim, că în urma hotarelor etnografice concetățenii nostri sași sunt avisați numai și numai la noi, dacă nu vor se peară; ba avem în fața noastră o enunțiațiune din Germania mare, în virtutea careia, fiind tocmai în interesul Germaniei trebuință de o Ungarie unită, rasa ger-

Foia „Tribunei“.

Mateo Falcone.

De Prosper Mérimée.

Călătorul, care ese din Porto-Vechio și pleacă spre alte părți ale insulei, observă numai decât, că teritorul se ridică din ce în ce și formează un platou larg, ear' după trei ciasuri de cale, trecând prin locuri închise cu stânci mari și despărțită de prăpăstii adânci și periculoase, te pomenesci de odată la marginea unui *maquis* nemărginit de mare, — aceasta e patria păstorului corsican și a tuturor acelora, cari stau în relațiuni nu tocmai prietinesci cu justiția. E de a se ști, că țeranul corsican totdeauna pricepe metoda sa proprie de a îngrășa agrii, nu prin gunoare, cum fac alți economi, ci prin foc; el aprinde păduri întregi, ca să aibă cenușă de ajuns, pentru-că el scie sigur, că acolo e sece-rișul mai bun, unde pământul e îngrășat mai mult cu cenușa arborilor arși. După-ce s'au secerat holdele, țeranii corsicani nu adună paieile, căci ori cum e lucru obositor a le aduna; rădăcinile, cari rămân în pământ neatinse de foc, cresc în primăvara anului viitor afară din glie și de multe-ori ajung la înălțime de șese până la șapte urme. Soiul acesta de pădure artificială se numește *maquis*. El consistă din diferite specii de tufe și arbori mici, o mestecătură de crengi

și ramuri, cari cresc în voia lui Dumnezeu. Nu-mai cu sâcurea în mână poți străbate prin aceste locuri; sunt așa de dese une-ori aceste păduri, încât nici fiarele nu pot trece prin desișul întins al lor.

Dacă, din nefericire, ai ucis vre-un om și justiția te caută, du-te și te ascunde în maquisul dela Porto-Vechio; având o pușcă bună și plumbi destui, poți trăi acolo în cea mai deplină siguranță. Să nu uiți însă, a-ți lua cu tine o manta cu rappă, căci la timp de nevoie îți face serviciu de pat și masă. Păstorii îți vor vinde bucuroși brânză și lapte, și tu n'ai să porți frică nici de tribunale, nici de rudele ucisului. Dar' bagă de seamă, feresce-te, când scobori vre-odată în văi, ca să-ți cumperi câte ceva din oraș; atunci, nu-mai atunci feresce-te!

Pe când ședeam eu în Corsica, Mateo Falcone avea casă proprie, departe de acest maquis cam o jumătate de oară. Față cu alți oameni ai țerii, Mateo era destul de avut și trăia într'un mod cu totul aristocratic, vreau a dăce, că dînsul nu se prea sfărma cu lucruri grele, ci trăia din venitele turmei sale, pe care o păstoriau mai mulți feciori sdraveni pe crescutul munților mai de aproape. Pe acelea timpuri, el 'mi-se părea a fi de vre-o 50 de ani; bărbat mic de statură, dar' îndesat, cu părul creț și negru ca achatul, cu nas vulturesc, avea ochi mari și vii, ear' colorul obrașilor sei era foarte asemeni cu acela al aramei. Istetiunea lui Mateo în darea la țintă era

Odată, era zi de toamnă, Mateo eși încă des de dimineață cu Giuseppa la munte, ca să-și mai vadă de turmă. Fortunato bucuroș 'și-ar fi însoțit părinții, dar' drumul era prea departe și greu, de altminteri trebuia să rămână cineva acasă, de pădător ușilor. Mateo a fost acela, care mai mult a stat pe lungă aceea, ca Fortunato să rămână acasă, și noi vom vedea, dacă n'a avut el temeiul destul să se plângă mai târziu pentru asta.

Au trecut deja mai multe oare, de când Fortunato zăcea pe earbă în soare, privind albastrul munților și cugetând la uncheșul seu din cetate, la care trebuia să meargă în Dumineca viitoare dimpreună cu tată-seu și cu mămă-sa, căci erau invitați la prânț, când deodată s'au dărită mai multe detunături de pușcă, cari 'i-au întrerupt gândirile și visul plăcut. Fortunato se ridică repede și privește lung spre partea platoului, de unde veniau acele tonuri. Într'un interval de timp foarte scurt se repetară pușcăturile, cari tot mai aproape răsunau; în urmă, de pe cărarea cea strimță, apare din tufiș un bărbat cu o cușmă ascuțită, precum poartă țeranii din Corsica; era înalt și bărbos, îmbrăcat în haine slabe. El venea spre casa lui Mateo, de abia trăgându-și picioarele, sdrobite de gloanțe și rădăimându-se de patul puscii. Acest om era un proscris, care preste noapte s'a fost dus în oraș, ca să-și cumpere pulvere de pușcă, dar' pe drum a fost întâmpinat de o ceată de voltigeri

mană, — deși cu durere! — trebuie să-i sacrifice pe Sași: cu toate acestea, în ciuda acestora, punând la o parte această sciință, noi trebuie să-i tragem pe Sași de cu timp în lanțurile frăției noastre, trebuie să facem din comunitatea de interese politice o și mai apropiată comunitate de interese.

În trei cuvinte: Săcuii și Sașii, uniți prin legături de frăție, au să apere Ardealul!

Românii n'au să-l apere: ăsta, pentru guvernamentalii dela Cluj întocmai ca pentru opoziționalii sași dela Brașov, e lucru de sine înțeles. Nici că se presupune, că ar pute și Românii să-l apere; nici că o așteaptă aceasta cineva dela dinșii.

Și totuși, pe cât de bine scim, că diuă este, când vedem soarele de-asupra capetelor noastre, pe atât de lămurit ni se impune adevărul, că Românii ei singuri pot să apere Ardealul, că mai presus de toate ei au să-l apere, fiindcă mai presus de toate lor le este țeară țeara aceasta și fiindcă n'ar fi apărut Ardealul, dacă Românii nu l-ar apăra.

„Din Karltheater în parlament“. Acesta e titlul plin de haz, sub care în oficiosul „Fremdenblatt“ din Viena cetim următoarele:

„Precum ni-se anunță din Caransebeș pe cale telegrafică, în locul deputatului dietal de până acum, Generalul Doda, care — pentru pasivitate — ar fi să fie lipsit de mandatul său, se candidează cu șanse de reușită arendașul băilor Hercule, fostul director dela Karltheater, Carol Tatárczy. Actorul de pe banca junilor cehi din parlamentul austriac nu va avea, precum se vede, să mai pândescă timp îndelungat înzadar spre a-și găsi în parlamentul ungar un tovarăș de profesiune.“

Aceasta de sigur nu e recomandățiune pentru dl Carol Tatárczy. Însă, deși e luat cam în zeflemea acest candidat guvernamental, el e luat mai în serios ca concurentul lui Pușcariu.

Persecuțiunile suferite de Doctorul Vasile Lucaciu.

Reproducem după „Revista Catolică“ următoarele amănunte asupra persecuțiilor suferite de vrednicul nostru luptător Dr. Vasile Lucaciu:

Deținerea d-lui Dr. Vasile Lucaciu, director și redactor al periodicului nostru „Revista Catolică“. Ca un fulger a trecut printre straturile societăților române scirea întristătoare, că Dr. Vasile Lucaciu, — bravul și zelosul preot și român, care sub scutul străbun: „fiat iustitia“, și cu toate acțiunile sale în cadrul acestui principiu etern, căuta fără frică și cu credință tare în inima sa în ochii alor tot soiul de inamici și pedeci, — este deținut în arest de tribunalul din Sătmăr.

De mult își căuta privilegiu inamiciei românismului, să-l poată face „imposibil“ pe di-

rectorul nostru, și n'a lăsat nici cât de puțină ocaziune, — deși fictă, cu tendența răutăcioasă și nebasată, — de a-și arăta acest scop și prin aceasta a-l intimida doară. Sânt sciute acțiunile ridicate în contra d-sale încă fiind în Sătmăr, ca profesor la archigimnasiul catolic din acel oraș, știu toți Românii cum l'a vexat, cum l'a lipsit chiar de drepturile cele mai sfinte cetățenești și cum a ridicat în urmă acuză nemernică în contra lui: până la guvern, că ar fi inamic al patriei, al maghiarismului și mai presus de toate al neviolabilei „idei de stat“. Pe baza aceasta s'a făcut apoi cercetările cele mai stricte, care s'a extins nu numai asupra vieții sale din Sătmăr, ci și asupra trecutului lui, începând dela copilărie, până asupra întregii lui vieți, ba luatu-s'au în acest cadru familia, rudeniile, amicii și toate legăturile sale existente și fide, și urmarea?... adevărul românității lui neexcepționabile, patriotism adevărat și nu de modă, nevinovăția perfectă și rușinarea, — de s'ar sci rușina — vrășmașilor. Ba nu! A urmat și altceva: ridicarea lui din catedra ce o ocupa*) și transferarea sau denumirea (fără să ceară) la gimnasiul de stat din Losoncz.

Ce judecată logică și umană!

Un inamic al statului, un om periculos pentru tot ce e „idea de stat maghiar“ să fie denumit la un institut de stat (maghiar) cu salariu duplicat! Au nu ese din toate acestea, și nu se vede oare cuiul proverbial?...

Toți s'a unit în părerea, că toate acestea sânt aranjate și executate numai ca să-l poată trage dintre Români, din elementul său de viață. Dar s'a înșelat! Domnul director al nostru a voit a trăi mai bine din prescură, decât din prețul conștiinței sale sacrificate binelui trecător și păcii ce l'ar fi dat Tăuții și Jidanii orașului Losoncz; și din grația Ilustrisimului Domn Episcop diecesan Dr. Ioan Szabó, astăzi lucră în via domnului, în parochia Sisiesci, ocupându-se pre lungă oficialul său în înțeles strict luat și mai departe cu dirigerea și conducerea periodicului început încă în Sătmăr: „Revista Catolică“ și cu dezvoltarea și conducerea sentimentului național românesc în aceste copleșite margini românești.

Și aceste sânt cauza urgisirei d-sale.

Este cunoscut On. nostri cetitori lupta ce a început dl director în cauza respectării limbii românești ca limbă oficială la forurile de administrațiune și celelalte oficii în comitatul nostru. În această cauză s'a și publicat în cursul I. al „Revistei C.“ un studiu istoric, pe care baza și dreptul folosirii limbii noastre în toate cauzele noastre oficiale. Lupta s'a terminat cu o tăcere adâncă din partea vice-comitelui, ca forul competent de a aduce judecata în cauza apelației dlui Lucaciu contra nulțarei lui prin pretorele Smitt cu 100 fl. pentru „cutezanța“, că respinge cu indignațiune apucăturile nemernice grobiene și silitoare a respecta „limba statului“ (sic!)

Aceste s'au întâmplat abia's doi ani. De atunci apoi ochii „prietenilor nostri compatrioți“ precum și toate mințile lor au fost ațintite într'acolo, că cum l'ar pute oare-cum blama(?) și

*) Profesor de religione gr-cat. și limba română, suplinind între aceste vacanțele catedrelor istorice și de limba germană.

nimici(!) Și eacă diavolescul lor suflet s'a și măgulit a afla modul: al tortura și al colporta. Pe drept sau pe nedrept? — Cu basă sau fără aceea? — — — Le e tot una! Să-și arete nu-mai puterea ce o au pe conta slăbiciunii noastre!

L'a prins dară, oprindul în drumul de a pute merge la adunarea generală a Asociațiunii Transilvane ce s'a ținut în Sibiu, și după primul interogator ce l'a făcut, l'a aruncat în închisoare. (Preventivă rogumi-te). Și această închisoare preventivă a ținut dela 26 Aug. st. n. până la 1 Octomvrie, adică chiar cinci săptămâni. Timp chiar destul de a pute tortura pe un suflet drept și cu caracter, pe o familie și mai nevinovată; timp suficient de a pute alarma țeara și lumea, că s'a prins „sobilul“ ce săpa temelile patriei! Onoratul public cetitor va fi știind deja din jurnalele noastre, că ce s'a făcut în acest interval de cinci săptămâni, nici nu-i vom supăra dar' mai mult, amintind numai aceea ce nu s'a fost amintit în acele, adică tractarea „umană“ ce a îndurat în închisoare iubitul nostru director, că a fost izolat de toți, fie rudeni sau prietini, fie chiar muierea sa ori tatăl său bătrân, că nu l'a fost iertat a ceti nici un diar, decum cărțile duse chiar de noi din biblioteca sa frumoasă. Și este undeva cas ca aici, ca să nu fie iertat unui deținut a-și căuta mângâiere în necazul său sufletesc în rugăciuni? Abia se poate presupune! Și totuși s'a întâmplat, că dl Lucaciu două săptămâni a fost lipsit chiar și de această dulce mângâiere, nedându-i-se cartea de rugăciuni — din cauză că e scrisă românește — și a fost fără ea până nu l'a predat așa dîcînd cu forța din chiar, partea soției sale d-na Paulina Lucaciu.

Făcându-s'au pașii cei mai energici, ba chiar și Ilustrisimul nostru Episcop s'a îndurat a se întrepune pentru cât de mai grabnica pertractare și decernere a lucrului, ca așa cât de iute să l'ar redea libertatea răpădită, însă înzadar. Nu s'a făcut nici o ispravă, până când Maiestatea Sa Regele n'a părăsit Transilvania. — Mai multe foi interne și străine au făcut combinațiuni, ce se ved a fi întemeiate, între aceste două evenimente ce au concăut. — S'a făcut în urmărcetarea și fasionarea martorilor dlui Lucaciu (la vre-o 80 inteligență și popor, cari au fost de față la conferența electorală de astă vară, ținută prin alegătorii colegiului electoral de Baia-mare, în Tăuții-de-sus, care conferență, respective discursul rostit în acea adunare, a fost baza presuntivă a deținerii) și s'a vădit tendența răutăcioasă și înfernata a acuzătorilor: Ioan Toma, Sigismund Pap, Iosif Lipták și vre-o 35 țerani din vre-o trei comune, care nici de față n'au fost la aceea conferență, — precum și nevinovăția acuzatului.

După aceasta la 1 Oct. a fost apoi redat dl Vasile Lucaciu libertății, familiei, rudeniilor, amicilor, parochiei și poporului, care în aceste cinci săptămâni egiptene n'a încetat a-l ruga pe atotputernicul D-șeu, ca să-l aducă nevătămat acasă între aceia, cari atât de mult îl iubesc și îl stimează.

Trecînd acest timp de jale, prima lui cugetare a fost punerea în lucrare a continuării „Revistei Catolice“, care asemenea este un ghimpe foarte mare în ochii împinteașilor nostri prietini.

Revistă politică.

Sibiu, 7 Octomvrie st. v.

Nefericita ordonanță a ministrului de culte și instrucțiune publică Dr. Gautsch o să dea mult de lucru ministrului-president Taaffe. Acum, când guvernul austriac se părea a fi trecut și preste durerile transacției, ear' legea de apărare încă nu e destul de coaptă pentru a o pune în discuțiune în „Reichsrath“, toată lumea credea, că actuala sesiune a „Reichsrath“-ului o să fie una dintre cele mai tignite și liniștite sesiuni. Amară desamăgire! Cehii nu sânt oamenii, care cu una cu două trec la ordinea zilei preste cestiunile ce ating de aproape interesele vitale ale poporului și nu pot și nu vor a lăsa să treacă preste capul lor decimarea școalelor medii ce o are în vedere ordonanța din cestiune, ear' dreapta, acea dreaptă, de care cabinetul Taaffe are atât de mare lipsă, se întrepune solidar pentru pretențiunile și drepturile acelor.

Foile vieneze sânt preocupate de această temă, și mai ales cele național-germane pun în circulație o mulțime de faime privitoare la pactări între cabinetul Taaffe și partidul din dreapta, ba „Neue Freie Presse“ susține chiar, că campania cehică în contra dlui Gautsch era pe aci să se termine cu o crasă ministerială. De sigur răspunsul ministerului la interpelațiunea Cehilor va da lămuriri și asupra acestor lucruri sinistre, care străbat în publicitate și se poate că sânt în mare parte și schimonosite. De altminterlea se afirmă, că ministerul are intenția să-și amâne răspunsul său până imediat înaintea închiderii „Reichsrath“-ului. Se poate, că până atunci se vor mai domoli și spiritele și ministerul încă va mai face unele concesii Cehilor, în interesul principului egalei îndreptățiri și în interesul bine înțeles al cabinetului însuși.

În vrme-ce sesiunea „Reichsrath“-ului austriac promise discuțiuni, care taie în cadrul egalei îndreptățiri a naționalităților, dieta ungară, care e „scutită“ de „veleitățile“ naționalităților, are cu totul totul alte dureri și e preocupată de cestiuni cum sânt faimoasa scrisoare a foșpănului Tallián și împovărarea cetățenilor prin nouă impozite ce le vor aduce de sigur cu sine proiectele de lege pentru reformarea monopolului de tutun, pentru urcarea dării de consum și pentru modificarea legii de competențe. Și aceste pentru a umple molochul deficitului de stat ce s'a creat prin risipirea milioanelor pentru scopuri specifice de ale naționalității maghiare.

Astfel „Pol. Korr.“ primesce din Budapesta împărțirea, că bilanțul budgetului, pe care ministrul-president Tisza are de gând să-l prezenteze în curînd dietei, se va face cu circa 3 1/2 milioane florini mai nefavorabil, decum s'a fost pus în perspectivă. Și deodată cu budgetul, dl de Tisza va prezenta dietei și proiectele de

corsicani. S'a apărut bietul proscris vitejesc, sărea din stîncă în stîncă, trăgînd focuri necurmat în potera care-l persecuta, dar' spațiul dintre el și voltigeri era foarte mic, și apoi rana din piciorul său îl împedea mult în fugă. Numai atîta mai trebuia proscrisului, să poată ajunge în *maquis*, căci acolo era sigur de voltigeri, dar' bietul om și-a pierdut speranța toată, căci *maquisul* era departe, rînilor l' dureau și persecutorii deja îi erau la spate.

El să apropiă de Fortunato și-l întrebă:

„Tu ești feciorul lui Mateo Falcone?“

„Da“

„Eu sînt Gianetto Sanpiero; mă urmăresc voltigeri. Ascunde-mă, Fortunato, ascunde-mă, căci nu mai pot fugi!“

„Dar' ce va dice tată-meu, dacă te voi ascunde fără scirea lui?“

„Va dice, că bine ai făcut“.

„Cine scie“.

„Oh, ascunde-mă, Fortunato! Ascunde-mă de grabă; ei sosesc“.

„Asteaptă, până să va reîntoarce tată-meu“.

„Să mai aștept? Nebune! În cinci minute ei sînt aici. Auzi! Ascunde-mă, Fortunato! Ascunde-mă, ori te omor!“

Fortunato însă a răspuns cu sînge rece:

„Să mă omori! Dar' pușca ta nu e încărcată; gloanțe în cătușieră nu mai ai, Gianetto! „Dar' am pumnal“.

„Oh! Dar' poți fugi tu așa repede ca mine?“ Și băiatul a sărit ușor în laturi, departe stînd de Gianetto.

„Tu nu ești născut din Mateo Falcone! Tu nu ești feciorul lui! Tu mă lași să mor înaintea casei tale!“

Băiatul a rămas ca lovit de fulger.

„Ce-mi dai, Sanpiero?“ dîse el, apropiindu-se mereu.

Proscrisul a prins a căuta în tașca de piele, care l' atrîna de brîu, și în urmă scoase o piesă de cinci franci, de sigur ultimii bani, destinați să cumpere cu ei pulvere de pușcă. Fortunato rîdea vesel, privind sclipitoarea monetă, o luă și dîse lin: „Nu te teme, Gianetto!“

Îndată făcu băiatul o gaură într'o clae de fîn, ce sta aproape lungă casă. Gianetto s'a tîrît în ea, și Fortunato astfel de bine l'a acoperit cu fîn, încât nimeni n'ar fi putut observa, că stă ascuns cineva în clae. Într'aceia băiatului l'a fulgerat prin minte ceva, o idee, pe care numai violența genială a unui sîlbatic o poate nasece. El a adus din casă o piscă dimpreună cu feții ei și o puse pe grămada de fîn, ca să facă astfel pe voltigeri a crede, că fînul n'a fost atins de multă vreme. Și în urmă, după ce a astupat cu țîrină urmele de sînge, pe cari le-a observat pe drum către casă, s'a așezat earăși pe pajiste în soare ca mai nainte.

Nu trecură nici două minute, când se iviră de după coama dealului șese bărbați în uniformă

brună cu parole galbene, sub conducerea unui adjutant. Acest adjutant era pe de departe ceva rudă lui Mateo Falcone, se numia Tiodoro Gamba; proscrisii se temeau de el ca de foc, căci într'adevăr, Tiodoro era un bărbat de tot activ și temerar.

„Bună ziua, Fortunato!“ dîse Gamba, apropiindu-se de băiat; „o, dar' mare ai crescut!“

„Dar', unchiule, eu tot nu-s așa mare ca tine“, răspunde băiatul cu simplitate copilărească. „Va veni timpul, nepoțele, va veni! Dar' spune-mi, n'ai vădit trecînd pe aici un om? Spune-mi, Fortunato, n'ai vădit?“

„Să-ți spun, dacă am vădit vre-un om pe aici?“

„Da, un om cu o cușmă ascuțită pe cap și cu vestmînt tivit frumos cu roșu și galbin“.

„Un om cu o cușmă ascuțită pe cap și cu vestmîntul tivit frumos cu roșu și galbin?“

„Da; răspunde-mi de grabă și nu-mi repeta întrebările“.

„Ați a trecut pe dinaintea casei noastre domnul preot călare pe Pietro. El m'a întrebat, cum se mai află tata, și eu i-am răspuns —“

„O, tu pui de șerpe! joci pe prostul! Spune-mi, Fortunato, spune-mi, auzi tu! spune-mi, unde a fugit Gianetto, căci noi îl căutăm; unde e Gianetto, s'a ascuns? Numai aici trebuie să fie!“

„Cine scie?“

„Cine scie? Sciu eu, că tu l'ai vădit trecînd pe aici!“

„Dar' poți vedea, unchiule, pe oamenii cari trec, când dormi?“

„Taci! Tu nu dormeai, Fortunato, când a trecut omul, căci detunătura pușcilor noastre te-a deșteptat“.

„Tu crezi într'adevăr, unchiule, că pușcile voastre fac așa mare larmă? Carabina tatii s'o auzi! Aceea face larmă, nu a ta!“

„Ba draci, să te ducă! Băiate, înțelegi-mă tu! Eu sciu sigur, că tu ai vădit pe Gianetto. Și el s'a ascuns aici undeva, așa e? Camerașilor! În casă! Căutați bine, căci el numai aici poate fi! Hm! el de abea se mai trăgea pe un picior; el e cu mult mai cuminte, de cât să se încerce a fugi așa schiop până la *maquis*. De altcum urmele de sînge chiar aici ne-au condus!“

„Și ce va dice tata oare?“ întrebă Fortunato rîdînd cu dispreț, „ce va dice, când va sci, că voi l'afi călcat casa fără scirea lui?“

„Blăstematule“, dîse adjutantul, prîndînd pe Fortunato de ureche, „scii tu, că numai dela mine atîrnă, să-ți împlînt spada mea prin coaste? Scii tu? Dacă aș vrea, te-aș pune jos și l'ar măsura o ducină de vergi bine calculate, așa e, că atunci ai vorbi și l'ar măsura tot?“

(Va urma.)

lege ce le-am amintit mai sus. Comunicatul oficios promite, se înțelege, că prin aceste proiecte se va spori acoperirea cu mai multe milioane, — drept mângâiere pentru bieții contribuabili!

Cât privește politica externă, evenimentul cel mai însemnat ar fi o întrevvedere a împăratului Rusiei cu împăratul Wilhelm. Din Copenhaga se împărtășesc anume, că Țarul ar fi dispus, în întoarcerea sa către casă, a vizita la Baden-Baden pe bătrânul împărat al Germaniei. Întru cât va fi adevărată scirea aceasta, numai atunci se va pute spune, când vom vedea pe cei doi monarhi împreună. Nu e însă cu toate aceste imposibil, că în dispoziția Țarului se fie intrat o schimbare oarecare, și adevă în urma unui mare atentat nihilistic, căruia s'îi se fi dat de urmă în capitala Danemarcei. De altă parte dialogele între presa germană și cea rusească nu sînt deloc potrivite, pentru a concluda din ele o apropiere între aceste două imperii. Aproape fiecare foaie ce stă aproape de oficiul de externe din Berlin conține atacuri aspre în contra Rusiei. „Die Post“ și „Kölnische Zeitung“ duc un limbaj aspru, și cea din urmă își permite chiar plăcerea a recapitula istoria bancroturilor de stat rusești. „Le Nord“, se revanșiază pentru aceasta, numind saltimbance pe oficioasele germane. Dar' de tot ciudată e aluziunea ce o fac aproape toate ziarele guvernamentale germane, când spun, că prințului Ferdinand, în ciuda Rusiei, îi va succeda a se afirma pe Tronul Bulgariei.

Cât pentru cestiunea bulgară în special, o depeșă ce o primesce din Petersburg „Neue Freie Presse“ ne spune, că emigranții bulgari expun într-o scrisoare ce au adresat-o conducătorilor opozițiunii bulgare, că ce e drept, tractate internaționale împiedecă pe Rusia a se amesteca în afacerile interne ale Bulgariei și în cestiunea alegerii de principe, care e o cestiune internațională, dar' ea, Rusia nu va putea nici odată renunța la restabilirea ordinii în Bulgaria. Aceasta va rămâne o cestiune internă slavă. „De a ține pe distanță amestecul german și de a purta lupta în contra partidului austriac-catolic, e datorința fiecărui patriot!“

Desbaterile adunării deputaților din Pesta.

În ședința dela 17 Octomvrie s'au început desbaterile asupra răspunsului la Mesagiul Tronului.

Max Falk, raportorul comisiunii de răspuns, după-ce constată, că desbaterile asupra răspunsului la Mesagiul Tronului este mai mult o critică a trecutului decât un program al viitorului; intră în detaliu și declară, că comisiunea dela început a hotărât, ca din deferență către Tron, răspunsul să fie parafraza Mesagiului. Și numai la sfârșit — abătându-se de norma stabilită, se ocupă cu situațiunea economică a țării și-și exprimă speranța, că în curând guvernul se va îngriji, ca pentru înlesnirea comerțului, să înmulțească căile de comunicațiune, mai ales prin părțile muntoase. Raportorul roagă în fine pe d-nii deputați să primească în unanimitate adresa comitetului, care e și a partidului dela guvern. (Aprobări în dreapta).

Daniil Irányi, șeful stângii extreme, prezentă o contra-adresă în numele partidului seu. Dînsul declară, că partidul seu nu va vota pentru adresa comisiunii, sau mai bine zis, a majorității parlamentare, pentru-că majoritatea parlamentară nu este expresiunea țării, ci a abuzurilor administrative și judiciare. Desvoaltă pe larg abuzurile și intimidările, de cari s'au usat guvernul la alegerile de astă vară și constată, că guvernul e în lipsa celor mai elementare cunoștințe de pudoare, și pentru-ca să se mențină la guvern a încuragiat cele mai oribile abuzuri, terorizări și călcări de lege. Scopul principal al partidului, așa zis liberal, este să rămână la guvern cu orice preț, și pentru aceasta sacrifică viitorul națiunii. Declară, că nici Mesagiul Tronului, nici adresa la acest Mesagiul nu-l mulțumesc, de aceea prezentă adresa partidului seu și roagă pe d-nii deputați s'o primească fără nici o restricțiune. Dl Irányi în proiectul seu de adresă aduce mulțumirile sale Monarchului pentru răspunsurile ce le-a dat diferitelor deputațiuni, cu ocaziunea călătoriei sale prin Transilvania.

Președintele spune, că proiectul de adresă al opoziției se va tipări și se va împărți între d-nii deputați.

Comitele Albert Apponyi, prezentă un alt proiect de adresă în numele partidului seu, și se folosește de această ocaziune ca să-și lămurească poziția. După-ce protestează cu energie în contra abuzurilor și a corupțiunilor guvernului, constată, că viața de stat a Ungariei este infiltrată de o boală periculoasă, de care trebuie să o mântuim; câtă vreme însă acest guvern se va afla la cârma țării nu putem spera la îndreptarea lucrurilor.

Carol Fluger vorbește pentru proiectul comisiunii. Dînsul n'are cuvinte în de-ajuns ca să proslăvească administrația, justiția și politica economică a guvernului actual. În urmă cu mare emfasă vorbește despre cestiunea naționalităților, și între aplausele nesfârșite ale șovinistilor, îi place a constata că „sfânta coroană maghiară“, dă destulă garanție naționalităților ca să se cultive în sensul ideii de stat maghiar, și-și exprimă dorința, că năsuințele culturale ale Maghiarilor vor afla răsădit și vor fi aprobate și de naționalități, ca cu atât mai ușor se poată întreprinde marea operă națională: Civilizarea Orientului.

Coloman Tisza, replică cu frase banale „însinuărilor nedrepte“ ale d-lor Irányi și Apponyi și declară, că nici odată Ungaria n'a fost atât de tare, frumoasă și bogată ca acum. Nouă ne pare rău, că dl Tisza n'a vorbit nimic despre abuzurile sâvârșite la alegerile de astă vară.

Cronică.

Onomastica Monarchului nostru a fost sârbătită cu mare pompă în Roma. De față au fost la această sârbare mai mulți cardinali și arhiepiscopi, precum și ambasadorii mai tuturor puterilor.

Numiri. Ministrul de finanțe a numit pe locuitorul din Oradea-mare Iuliu Handel de executor de dare pe lângă inspectorul de dare reg. al comitatului Bihorului. — Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în posturile lor de până acum: pe învățătorul dela școala de stat din Biserica-Albă, George Szentimrei, pe învățătorul dela școala de stat din Leopoldova, Mileva Ardelyanov și pe învățătoarea dela școala de stat din Simeria Clara Medgyes.

Camera advocațională din Timișoara aduce la cunoștință publică, că s'a primit în lista aceleiași camere avocatul Iosif Pichler, cu locuința în Biserica-Albă, ear' avocatul din Lugoj, Dr. Ladislau Nánásy, la propria cerere, a fost șters din lista acelei camere.

Organizarea gloatelor. Ministrul de honveți a adresat o ordinațiune tuturor municipiilor din țară, că până la finea lui Octomvrie a. c. să se astearnă toate listele de conscripție ale gloților. Ministrul cere ca trimiterea acestor liste să se facă negreșit, deoarece conscripțiunea și ținerea în evidență a gloatelor nu se pot duce în deplinire până-ce nu se revidează și completează listele.

Monopolul tutunului. Ministrul-president Tisza va aduce în dietă proiectul unei noue legi pentru monopolul tutunului. Proiectul, care va cuprinde 37 de paragrafi, conține numeroase dispozițiuni, cari vor fi permise în ordinațiunea executării, ceea-ce acolo se reduce, că spre scopul executării rigoroase a legii care se crează se va da un caracter staționar chiar și dispozițiunilor subordonate.

Baronul Schönfeld, căpătând reumatism în urma unei răceli, a plecat la Viena și acum se află de trei zile în spitalul ofițerilor de acolo. E de creșut, că generalul s'a răcit cu ocaziunea petrecerii sale la manevre; Archiducele Albrecht i-a pus vizita în spital, îndată-ce a prins veste despre aceasta.

Ce e oprit la post? Ministrul de comunicațiune, în urma mai multor casuri concrete, observând ce încurcături se nasc în oficiile postale și telegrafice prin aceea, că mulți oficanți din același oficiu sînt neamuri și astfel ei ori nu se controlează cum se cade, ori dau privilegiu a se ridica partide între dînsii, a dispus ministrul că de acum înainte în același oficiu să nu mai lucreze persoane cari sînt înrudite. Dacă în oarecare oficiu s'ar afla pe viitor oficanți rude, aceasta se va considera ca o abatere dela lege și oficanții vor fi supuși pedepsei disciplinare. Acest ordin însă nu are de a face nimic cu acele femei, cari manipulează bani sub răspunderea unui bărbat d. e. soția unui oficiant poate să poarte oficiu, căci ea se consideră numai de ajutor soțului seu și toată răspunderea e acestuia din urmă.

Vânătoare de tâlhari. Îndată după publicarea dreptului statar în comitatele Somogy, Veszprém și Zala, ministrul de interne a statorit următoarele prețuri pentru prinderea tâlharilor: pentru hoții, cari jefuiesc și omoară 1000 fl. pentru cei cari răpesc 600 fl. și pentru tâlharii de a treia mână 300 fl. Toate jurisdicțiunile sînt înconștințate.

Statutele bancei „Victoria“ din Arad s'au aprobat din partea tribunalului regesc; și precum află „Biserica și Școala“ institutul își va începe activitatea în prima Noemvrie cal. nou anul curent.

Dorim cel mai bun succes acestei frumoase întreprinderi!

Hymen. Dl George Oprea cleric abs. al archidiecezei gr-or. și ales paroch în Hunedoara își va sîrba cununia sa cu d-șoara Marii Adamovici, fiica preotului gr-or. din Abrud. Dionisiu Adamovici, în 18/30 Octomvrie a. c. în Abrud.

Decorațiuni. „Voința națională“ află, că M. S. împăratul Rusiei a binevoit a conferi următoarele decorațiuni persoanelor cari au luat parte — în numele guvernului român la negocierea și încheierea noului tratat de comerț dintre România și Rusia: Ordinul Stanislau, d-lui M. Pherekyde, în gradul de Mare-Cruce; d-lor G. C. Cantacuzino, dl Protopopescu și Demetriu C. Olănescu, în gradul de Mare-Oficer; d-lui I. N. Papiniu, în gradul de Comandor. Ordinul Sfânta Ana, d-lui P. S. Aurelian, în gradul de Mare-Cruce; d-lui Tudor P. Rădulescu, în gradul de oficer.

Numire. Dl C. P. Barciuanu, — Român din Transilvania — însărcinat provisor cu gherea afacerilor direcțiunii școlii de agricultură din Roman, s'a numit, pe ziua de 24 Septemvrie 1887, definitiv în acest post.

Pojarul la curtea danesă. Țarul trebuie să petreacă fără de voia sa încă mult timp în Copenhaga, deoarece toți fiii săi pătinesc de pojar. Marele principe Michail se reînsănătoșează, dar' starea principeselor Xenia și Olga merge din ce în ce mai rău, tot astfel e starea principelui George. Dintre fiii principesei de Wales dăce de pojar mica principesă Maud. Astfel curtea danesă s'a schimbat pentru oarecâtă vreme în spital.

Kirchoff, profesor la universitatea din Berlin, cel mai erudit naturalist german, a murit alaltăieri în etate de 63 de ani.

Antichități. În cimiterul din Vorms, s'a găsit o peatră veche, a cărei inscripțiune datează cu 900 de ani înainte de Christos; după calendarul vechi la 4660. O altă peatră mai veche s'a găsit într-o comună rurală de lângă Maența, care are o inscripțiune ebraică veche și datează din 806 înainte de Christos.

Multă simpatie! Principele rus Voronzoff a adresat ziarului „Kreuzzeitung“ o depeșă în următorul cuprins: „Cea mai mare ofensă pentru familia Țarului este, că în vinele lui curge sînge german; dar' familia împărătească va purta de grije să înlocuească acest sînge miserabil cu sînge francez“. Tot principele Voronzoff a adresat ziarului „Post“ altă depeșă: „Simpatia mea și a tuturor Rușilor pentru Franța se întemeiază pe siguranța, că noi cu puteri unite vom pune în curînd capăt supremației germane“.

Un mare proces politic în care sunt implicați un mare număr de ofițeri ruși, se va judeca în curînd la Petersburg. Actul de acuzare a fost trimis acușătorilor cari stau închiși într-o fortăreață. Ei sunt acușăți că fac parte din societăți secrete, cari au de scop răsturnarea guvernului actual din Rusia.

De ale timpului. În urma vînturilor vestice și nordice, temperatura a suferit puțină schimbare, presiunea aerului pe tot locul a crescut foarte mult. În Nord și Vest e timpul rece, în Sud și Ost e moderat. Nea a cădut în mai multe părți, în unele locuri a nins puternic; în Nord-Vest au fost ploi multe mestecate cu omăt. Timpul e preste tot schimbător, în Sud vor urma zile înegurate, vînt aspru; pe la noi e de așteptat ploaie, timp nestatornic, dar' temperat.

Bibliografie. „Revista catolică“, apare în fiecare lună. Anul II. Fascicul VIII și IX pro Septemvrie 1887. Sumar: Încă odată ceva despre oratoria sacră. — Gramatica generală adevărată filosofică vorbirii. (Continuare.) — Biserica și statul în cauzele matrimoniale în Ungaria. (Continuare.) — Jidovul rătăcitor. — Corespondență. — Cronică contemporană.

Varietăți.

(Căsătorile prin diare.) În Germania e foarte răspândit obiceiul de a se căuta nevastă sau bărbat prin mijlocul anunțurilor prin diare. Multe căsătorii se fac în acest chip și cei mai mulți nu se căiesc de mijlocul întrebuintat. Cifrele următoare vor da o idee de popularitatea ce se obține prin acest mijloc.

Un tinăr din Frankfurt, care nu avea obiceiul de a face cunoștință cu domnișoare de măritat, înseră într'un diar foarte răspândit câteva linii, în cari își arăta dorința de a găsi o nevastă frumoasă, bine educată, cu sau chiar fără avere.

El primi 3.684 de oferte; 2.137 erau din Germania și celelalte din alte țări. 1827 de domnișoare nu spuneau dacă au avere, celelalte arătau zestre dela 1000 până la 200.000 mărci; 278 de scrisori erau păcăleli; 3112 oferte erau însoțite de fotografii, și tinărul trebui să chel-

tuiască 800 de mărci ca să trimită îndărăt fotografiile la proprietarele lor.

Din mulțimea asta, cel care făcuse anunțul alese pe o fată din Hanovera, fără de avut.

Filosof și rege. Între savanții, cari trăiau la curtea regelui Frideric al doilea, era și filosoful Mendelsohn. Seriositatea vecinică și naturalul flegmatic al filosofului displaceau cu totul regelui, cu atât mai vîrtos că Frideric n'a vădut pe Mendelsohn de loc rișînd și nici nu-l putea face să ridă. Odată, când erau adunați toți acei oameni de știință la prînz, Mendelsohn află sub tăierul seu o bucată de hîrtie, pe care era scris de chiar mîna regelui: „Filosoful Mendelsohn e un măgar. Frideric II.“ Filosoful, flegmatic ca totdeauna, s'a grăbit a ascunde hîrtia cu cea mai mare liniște. Regele credea, că are să joace pe filosof; vîdînd deci, că hîrtia n'a făcut nici o impresiune asupra lui, s'a necăjit amar. „Ce hîrtie a fost aceea?“ întreabă Frideric. Mendelsohn nu vrea să o arete, dicînd, că e o foiță albă. Regele cere tot mai cu dinadinsul, filosoful în urmă se ridică și cetesce, întonînd greu două cuvinte: „Filosoful Mendelsohn e un măgar, Frideric al doilea.“ Toți cei dela masă au ris, dar' n'au ris pe partea regelui.

Posta ultimă.

Budapesta, 18 Octomvrie n. Casa deputaților a primit adresa cu o majoritate covârșitoare.

Lipsa, 18 Octomvrie n. Societatea de discont din Lipsa, în urma iregularităților directorilor, a sistat deocamdată solvirile.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)*]

Sofia, 18 Octomvrie n. Resultatul total al alegerilor comunale din provincia e favorabil guvernului.

Roma, 18 Octomvrie n. Un decret al regelui convoacă camerele pe 16 Noemvrie n.

Copenhaga, 18 Octomvrie n. Marele principe moștenitor, prințul grecesc George și Victoria, fiica prințului de Wales, sînt bolnavi de pojar.

Belgrad, 18 Octomvrie n. Senatul suprem bisericesc a hotărît înființarea unui patriarhat independent pentru Sîrbia. În privința aceasta se va face o recercare la guvern.

Londra, 18 Octomvrie n. Meetingul celor lipsiți de muncă voia să meargă la City. Poliția a împedecat mulțimea, care a resistat și a dat privilegiu la 200 de arestări și la mai multe vulnerări.

(De azi.)

Budapesta, 19 Octomvrie n. Casa deputaților. Ministrul Baross prezentă proiectul de lege despre modificațiunea și întregirea legii pentru căile ferate vicinale. Urmează apoi alegerea pentru delegațiuni. Adresa s'a primit cu modificări de stil. Ministrul Orczy răspunzînd la interpelațiune relativă la scrisoarea fîșpanului comitatului Somogy, declară că a cetit scrisoarea publicată în „Egyetértés“, dar' nu posedă o astfel de scrisoare și nici nu crede în existența ei, până nu i-se va arăta originalul.

Nottingham, 19 Octomvrie n. În adunarea partidului liberal Gladstone vorbește energic în contra bill-ului irlandez de coercițiune, care e îndreptat în contra dreptului de asociare și întrunire; oratorul califică atitudinea guvernului drept imperinentă; dacă guvernul stăruie pre lungă atitudinea ei nechibzuită, atunci greutățile pentru guvernul țării vor fi de neînvins; e de lipsă o schimbare radicală în sistemul administrativ.

Lipsa, 19 Octomvrie n. Discont-Bank, a sistat plățile pentru incorectități. Directorii au fugit; perderea e colosală; acțiunile au scădut dela 303 la 30 de mărci.

București, 19 Octomvrie n. Consutul rusesc a sistat subvențiunile pentru emigranții bulgari.

*] Primate după încheierea numărului de ieri. Red. „Tribunei“.

Redactor responsabil: **Adrian Cașolțanu.**

Economie.

Plata din Sibiu, 18 Octombrie. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 secara 68 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, orz 60 până 64 chilo fl. 3.10 până fl. 3.70, ovăş 40 până 45 chilo fl. 1.70 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, melaui 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semenţă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 7.50 fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sêu fl. 30.— până fl. 32.—, lumini turnate de sêu fl. 38.— până fl. 40.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.50 până fl. 1.70, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 28 până 30 cr., carnea de porc 36 până 40 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Cursul pieţei din Sibiu

din 19 Octombrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.54	vând. 8.56
Lire turceşti	11.20	11.25
Imperiali	10.20	10.25
Ruble ruseşti	1.09	1.10

Bursa de Budapesta

din 18 Octombrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	99.30
" " " " 4%	86.—
" " hârtie " 5%	149.—
Imprumutul căilor ferate ung.	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	112.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănăţene-timişene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	—

Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	123.50
Renta de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82.10
" " aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	135.25
Acţiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	290.—
" " " " austr.	282.80
Serisuri fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărăteşti	5.90
Napoleon-d'ori	9.92
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlingi	125.05

Bursa de Viena

din 18 Octombrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	99.45
" " " " 4%	86.20
" " hârtie " 5%	149.50
Imprumutul căilor ferate ung.	—

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ung.	103.50
" " " cu cl. de sortare	103.50
" " " bănăţene-timişene	103.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	103.50
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Imprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	123.25
Rentă de hârtie austriacă	81.20
" " argint austriacă	82.50
Rentă de aur austriacă	111.80
Losuri austr. din 1860	135.—
Acţiunile băncii austro-ungare	855.—
" " de credit ung.	289.50
" " " " austr.	283.30
Argintul	—
Galbeni împărăteşti	5.93
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.25

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broş. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost şi nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruş Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală şi Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Preţul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării şi jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile ţeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năşedului. De George Coşbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad şi Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări şi răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coşbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldăruşa cu trei picioare.** Poveste franţuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 19. **Cenuşotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peţitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietenul meu Vântură-Ţeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coşbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coşbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieţi.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proştilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă şi peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coşbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roşeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnişoarele Al. şi Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

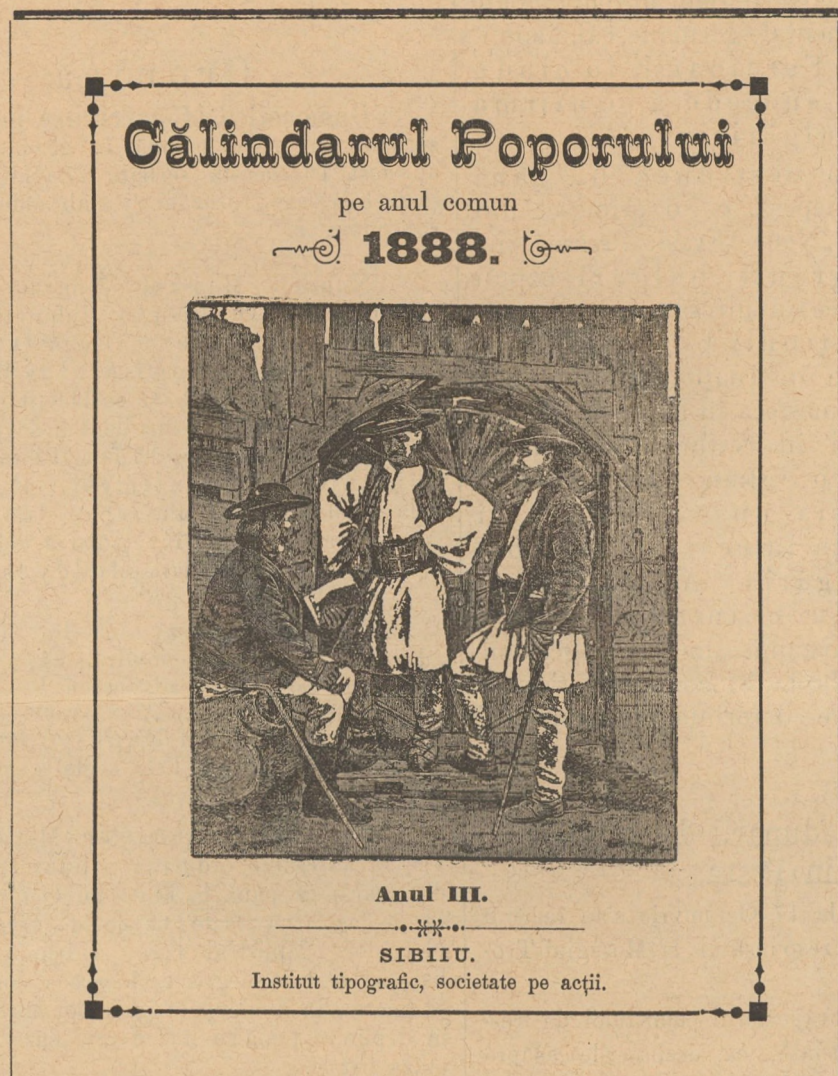
- Nr. 42. **Croitorul şi cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.

- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor şi preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic şi bisericesc (cu poveşti economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenţii europeni. — Posta. — Corespondenţa telegrafică. — Raportul între măsurile nouă şi vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Săn-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coşbuc. — Poesii („Soarele mire” de S. Bodnărescu; „Pribeagul” de Andrei Bărseanu; „Kamadeva” de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Ţiganul hopsitar; Ţiganul şi calul; Ţiganul isteţ; Ţiganul păcălit). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina şi România.

Vîndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân şi germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Răşinari, asesor consistorial etc.

Revidat şi completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Preţul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice şi în deosebi tipăresce cărţi de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi şi blanchete de tot soiul.

Preţurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărţi scolare şi în genere cărţi menite a fi răspândite în popor, precum sînt: poveşti, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri şi datini, schiţe istorice ori biografii scrise în stil popular şi alte de asemeni.

Editura şi tiparul Institutului tipografic, societate pe acţii în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conţ (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conţ (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligaţiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conţ (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conţ (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conţ (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citaţiuni pentru primării comunale 1 conţ (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conţ (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conţ (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conţ (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conţ (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de scoală 1 conţ (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

Despre jurisdicţiuni,

şi articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicaţiuni şi notiţe de orientare.

Preţul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanţe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Preţul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicaţiuni şi notiţe de orientare.

Preţul 40 cr. v. a.